

Sprawozdanie

komisji petycyjnej z petycji gminy Ruda w powiecie Mieleckim, która prosi o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Fani recte Hani Strahm w kwocie 1255 zł. 40 ct., należącej się gminie miasta Wiednia za utrzymanie tejże w domu zaopatrzenia a następnie u osoby prywatnej w czasie od 24. Stycznia 1879 do 1. Maja 1885.

Wysoki Sejmie!

Magistrat miasta Wiednia udał się do Starostwa w Mielcu na dniu 3. Maja 1879 nr. 106.350 względem zabezpieczenia kosztów utrzymania dotkniętej kalectwem nieuleczalnem niejakiej Fani recte Hani Strahm, córki Wolfa i Jente Strahmów, mającej przynależeć do miasta Radomyśla w powiecie Mieleckim, a umieszozonej w Wiedeńskim zakładzie zaopatrzenia ubogich kosztem 60 ct. dziennie.

Dla tej Fani recte Hani Strahm wystawiła Zwierzchność gminy miasta Radomyśla świadectwo ubóstwa i przynależności w roku 1879, które przesłane zostało Magistratowi w Wiedniu przez Starostwo Mieleckie pod dniem 1. Marca 1880 nr. 10.826/1879.

Skutkiem tego polecono tejże gminie Radomyśla pod dniem 12. Października 1880 nr. 8.394, aby tę nieuleczalną Hani Strahm jak najspieszniej z Wiednia odebrała i przypadające na ów czas kosztu utrzymania w kwocie 351 zł. 60 ct. zapłaciła.

Gdy na wezwanie to Zwierzchność gminy Radomyśla odpowiedziała, że nieuleczalna Hani Strahm powinna być odebraną przez jej matkę, Jentę Strahm, w Wiedniu zamieszkałą, oświadczyła zarazem taż Zwierzchność gminna, że osoba ta wcale do Radomyśla nie przynależy i że świadectwo przynależności nie było przez tę Zwierzchność wystawione, i zażądała okazania sobie tego świadectwa.

Ponieważ Starostwo w Mielcu orzeczeniem z dnia 15. Lipca 1881 nr. 4.052 na podstawie wystawionego przez gminę Radomyśla świadectwa przynależności i ubóstwa, uznało Hani Strahm za przynależną do tejże gminy i nakazało chorą nieuleczalną odebrać i należące się na

ów czas kosztą 351 zł. 60 ct. zapłacić, przeto gmina Radomyśla wniosła przeciwko temu rekurs do c. k. Namiestnictwa.

Gdy po długich dochodzeniach urzędowych przez c. k. Namiestnictwo zarządzonych okazało się, że świadectwo wystawione dla Hani Strahm opiewało, iż takowa jest przynależną do gminy wyznaniowej izraelskiej w Radomyślu; dalej, że rodzice tejże Hani Strahm, to jest ojciec Wolf Strahm, przez długi czas mieszkał w gminie Ruda w powiecie Mieleckim i tam nawet posiadał mały dom, w którym do śmierci w roku 1873 zaszłej mieszkał, tudzież matka Jente z Bisgajarów Strahm również w gminie Ruda się urodziła, gdzie rodzice jej także mały dom posiadali; przeto z uwagi, że w myśl ustawy o przynależności nikt nie może być przynależny do gminy wyznaniowej lecz do gminy administracyjnej, dalej z uwagi, że następane dochodzenie wykazało, iż Jenta z Bisgajarów Strahm, nieślubna żona Wolfa Strahma (gdyż zawarła z nim związek małżeński nie według ustawy cywilnej, lecz tylko według rytuału mojżeszowego) była przez matkę przynależną do gminy Ruda, c. k. Namiestnictwo uwzględniając rekurs gminy Radomyśla, orzekło reskrytem z dnia 7. Listopada 1883 roku nr. 71.090, że Hani Strahm nie jest przynależną do gminy Radomyśla, lecz że w myśl patentu konskrypcyjnego z roku 1804 §. 26. nabyła przez głowę matki a względnie babki przynależność do gminy Rudna. Przytem oznajmiono gminie tej, że przysłużyła jej prawo rekursu do c. k. Ministerjum spraw wewnętrznych w przeciągu czterech tygodni, z którego to prawa jednak gmina Ruda nie korzystała i rekursu nie wniosła.

Według sprawozdania Magistratu wiedeńskiego, matka Hani Strahm, Jente z Bisgajarów Strahm, służąc sama w Wiedniu, nie mogła ze względu na niską płacę swoją odebrać córki z zakładu zaopatrzenia i dla tego też Hani Strahm pozostawała w zakładzie tym od 24. Stycznia 1879 do 30. Kwietnia 1884, to jest przez 1924 dni (t. j. 5 lat, 3 miesiące i 6 dni) za co należą się koszta licząc po 60 ct. dziennie 1.154 zł. 40 ct.
za przewóz tejże ze szpitala do zakładu zaopatrzenia 1 „ — „
za umieszczenie tejże u osoby prywatnej od 1. Maja 1884 do 1. Maja 1885, to
jest za rok 200 „ — „

razem	1.355 zł. 40 ct.
a po strąceniu kwoty	100 „ — „
zapłaconej jako datek sustentacyjny przez gminę wyznaniową izraelską miasta Wiednia, pozostaje do zwrotu kasie miasta Wiednia kwota	1255 „ 40 „

którą gmina Ruda jako gmina przynależności ponosić winna.

Zarazem się nadmienia, że Hani Strahm po przeszło 6-letnim pobycie w zakładzie zaopatrzenia, nareszcie matce w opiekę bez wynagrodzenia oddaną została w dniu 2. Maja 1885. Hani Strahm liczy teraz 18 lat.

Starostwo Mieleckie wezwało gminę Ruda do zapłacenia powyżej wymienionej kwoty 1255 zł. 40 ct. reskrytem z dnia 30. Maja 1885 nr. 5.892, przeciwko czemu taż gmina wniosła do c. k. Namiestnictwa rekurs, c. k. Namiestnictwo zaś reskrytem z dnia 24. Października 1887 nr. 53.069 takowego nie uwzględniło z powołaniem się na §§. 22—24, 28 i 29 ustawy z dnia 3. Grudnia 1863, oznajmiając zarazem, że dalszy rekurs w tym przedmiocie miejsca mieć nie może.

Gmina Ruda wniosła zatem prośbę do Wysokiego Sejmu o zapłacenie kwoty tej z funduszu krajowego, motywując w sposób następujący:

- Majątek gminy jako takiej składa się:
- a) z pastwiska 67 morgów, 267 sążni kwadratowych;
 - b) ze spichlerza gminnego wartości 50 zł.;
 - c) dwóch obligacyj zjednoczonego długu państwa opiewających na łączną sumę

1.250 zł.

Dochód ze wszystkich gruntów będących własnością gminy jako takiej, tudzież wszystkich mieszkańców tejże gminy, wynosi według poświadczenia Urzędu podatkowego 5.017 zł. 12 ct. procenta od obligacyj 52 „ 50 „
zarobek roczny mieszkańców wynosi rocznie 600 „ — „

Cały zatem dochód roczny gminy jako takiej i wszystkich mieszkańców obliczony jest na 5.677 zł. 62 ct.

Rozchody oblicza gmina w sposób następujący:

a) na płace urzędników i służ gminy 215 „ 50 „
b) podatki 2.516 „ 57 „
c) na szkołę 240 „ — „
Cały rozchód roczny 2.972 zł. 7 ct.

który to rozchód potrącony od dochodu 5.677 „ 62 „
pozostaje suma 2.705 zł. 55 ct.

która na wyżywienie ludności z 900 dusz złożonej wystarczyć musi, a jeżeliby się nawet robotę pełną i gospodarczą w gminie tej jako zarobek na 3.000 zł. obliczyło, to dochód mieszkańców może ogółem wynosić kwotę 5.705 zł., czyli wypadnie na jednego mieszkańca 6 zł. 34 ct. rocznie.

Jakkolwiek z tym rachunkiem przez gminę Ruda podanym nie zupełnie zgodzić się można, to jednak jest rzeczą pewną, że ściągnięcie z mieszkańców kwoty 1.255 zł. 40 ct. tytułem zwrotu kosztów utrzymania w Wiedniu Hani Strahm, narazi tychże na znaczny uszczerbek i potrzebaby sprzedać w drodze przymusowej znaczną część ruchomości, jak n. p. inventarza żywego lub zapasów żywności albo odzieży, na zaspokojenie powyższej kwoty, zwłaszcza, że mieszkańcy są ubodzy i dodatków do podatków na pokrycie tej zaległości nakładać nie podobna, nadto, że gmina Ruda nie ponosi żadnej winy z powodu nagromadzenia się kosztów do takiej wysokości, gdyż przynależność dopiero po wielu latach sprawdzoną być mogła a właściwie tylko na podstawie patentu konskrypcyjnego z roku 1804 osoba ta gminie Ruda narzuconą została.

Z tych powodów komisya petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Kwota 1.255 zł. 40 ct. należąca się gminie miasta Wiednia za utrzymanie Fani recte Hani Strahm od gminy Ruda ma być zapłacona z funduszu krajowego.

Lwów dnia 18. Stycznia 1888.

Przewodniczący:

Golejewski.

Sprawozdawca:

Płaziński.

